

Historik

Allmän information om Riksföreningen

Den 13 maj 1944 samlades 58 skolsköterskor och företrädare för SSF, Medicinalstyrelsen samt distrikssköterskeskolan för att diskutera möjligheten att bilda en sammanslutning för skolsköterskor. Initiativtagare var skolsköterskan Harriet Elmladh, som också blev föreningens första ordförande. Den förening som kom att heta Rikssektion för skolhälsovård. I november 1943 kunde man läsa följande upprop infört i Tidskrift för Sveriges sjuksköterskor:

Till Sveriges skolsköterskor

Antalet skolsköterskor ökas alltjämt. Deras arbetsuppgift äro under kraftig utveckling och bör bli föremål för kollegial diskussion. Deras anställnings- och tjänsteförhållande äro i behov av utredning och bör bevakas. I anslutning härtill har förslag väckts att bilda en sektion av landets skolsköterskor med anslutning till Svensk Sjuksköterskeförening. Och så med en hänvändelse att intresserade skolsköterskor snarast skulle höra av sig. Med vid bildandet av föreningen deltog också skolöverläkaren docent C.W. Herlitz. I sitt tal, som finns refererat i årsmöteshandlingarna och framhöll följande prioriterade arbetsområden:

1. Följa lärjungens själsliga och kroppsliga utveckling (under läkares förmanskap)
2. Följa kontrollbarnen
3. Övervakning "Skolsköterskan bör röra sig fritt och obehindrat i den skola hon är satt att övervaka. När ett barn misslyckas och fått sina underbetyg är det för sent"
4. Klassundersökningar

Docent Herlitz påpekade också i sitt tal att huvuvillkoren för att kunna verka som skolsköterska var KÄRLEK, HUMOR och OPTIMISM.

Ovanstående är hämtat ur den artikelserie dåvarande ordförande Karin Larsson skrev i Skolhälсан under jubileumsåret 1994.

En del känns föråldrat, men kanske är det mest språket, mera äger fortfarande sin giltighet. Riksföreningen för skolsköterskor,

som förening idag heter, har cirka 2000 medlemmar. Att jämföras med 58 vid starten.

Föreningen skall vara rikstäckande. Föreningen arbetar genom årsmötet, styrelsen och länsombuden och har en verksamhetsplan

som är långsiktig men revideras fortlöpande och är ett instrument för styrelsens arbete. Föreningen är ofta remissinstans både direkt men också till vårdförbundet och SSF.

Föreningens yrkeskompetens efterfrågas ofta och styrelsens medlemmar deltar frekvent i olika arbetsgrupper, hearings och kommittéer.

Skogås i februari 2003

Kate Langenkrans

ordförande 1998- 2005